

Doktorspiele oder sexuelle Übergriffe?

Doktorculuk mu yoksa cinsel saldırılar mı?

Tipps für Mütter und Väter, Pädagoginnen und Pädagogen

Anneler, babalar, bayan ve erkek pedagoglar için tavsiyeler.

Was sind Doktorspiele?

Doktorculuk nedir?

Doktorspiele gehören zur normalen Entwicklung von Kindern im Vor- und Grundschulalter. Bereits Babys entdecken ihren eigenen Körper – zunächst Haut und Mund, mit wenigen Monaten ihre eigenen Geschlechtsorgane. Sie berühren ihre Vagina (Scheide) oder ihren Penis und genießen die damit verbundenen Gefühle.

Etwas ältere Mädchen und Jungen mögen es, nackt zu sein, sich in Gegenwart anderer auszuziehen und finden zum Beispiel heraus, dass sie durch Berührung und Reibung ihrer Geschlechtsorgane sich schöne Gefühle machen können.

Zwischen dem dritten und vierten Lebensjahr beginnen Mädchen und Jungen, andere in ihre sexuellen Handlungen einzubeziehen. Sie zeigen die eigenen Geschlechtsorgane und untersuchen sich selbst und ihre gleichaltrigen Freundinnen und Freunde. Sie haben Begriffe für die Geschlechtsorgane und erleben sich selbst als Mädchen oder Junge.

Doktorculuk ana ve ilkokul dönemindeki çocukların normal gelişmesine dahildir. Bebekler bile kendi vücutlarını keşfederler- önce cilt ve ağız, bir aylıkken kendi cinsel organlarını. Kendi vajina ya da penisine dokunur ve buna bağlı olan hislerden zevk alırlar.

Yaşı biraz daha ileri olan kız ve erkek çocukları, çıplak olmayı ve başkalarının yanında soyunmayı sever ve örneğin cinsel organlarının dokunuş ve sürtme ile güzel hisler oluşturduğunun farkına varırlar.

Üçüncü ve dördüncü yaş arası kız ve erkek çocukları başkalarını cinsel hareketlerine dahil etmeye başlarlar. Başkalarına kendi cinsel organlarını gösterir, kendilerini ve yaşıtları olan kız ve erkek arkadaşlarını incelerler. Cinsel organları için kullandıkları terimler olur ve kendini kız ya da erkek olarak idrak ederler.

Ab dem vierten Lebensjahr finden Doktorspiele meist in Form von Arztspielen oder Vater-Mutter-Kind-Spielen statt. Die Mädchen und Jungen untersuchen ihre Geschlechtsorgane, imitieren das Verhalten von Erwachsenen (Händchen halten, knutschen, heiraten) und spielen Zeugungs- und Geburtsszenen.

Dördüncü yaştan itibaren doktorculuk ve evcilik şeklinde muayene içeren oyunlar oynanır. Kız ve erkek çocukları cinsel organlarını inceler, yetişkinlerin davranışlarını taklit eder (el ele tutuşmak, öpüşmek, evlenmek), çocuk yapma ve doğum sahnesini oynarlar.

Im Alltag ist nicht selten zu beobachten, dass bereits Kinder im Vorschulalter orale Handlungen am Penis, an der Scheide oder am Anus nachspielen/ausprobieren. Auch auf Fotos präsentieren sich einige Kinder mit sexuell getönten Posen. Ein solches Verhalten ist kein altersentsprechendes Verhalten.

So wie einige Mädchen und Jungen aufgrund ihrer kindlichen Neugierde mal auf die heiße Herdplatte packen und sich dabei die Finger verbrennen, stecken sich Kinder auch Gegenstände in die eigenen Körperöffnungen und die anderer Mädchen und Jungen. Ihnen ist zum Beispiel nicht bewusst, dass es zu unbeabsichtigten Verletzungen kommen kann, wenn sie im Rahmen von Doktorspielen Stifte oder andere Dinge in die Vagina (Scheide) und in den Anus (Po) stecken.

Gündelik yaşamda okul öncesi yaşlarındaki çocukların bile penis, vajina ya da popo deliği ile ilgili ağızıyla taklitini yaptıkları / deneyimde buldukları görülmektedir. Bazı çocuklar fotoğraflarda da cinsel ima ile poz verirler. Böyle bir davranış çocuk yaşına uygun bir tutum değildir.

Bazı kız ve erkek çocukları duyduğu merak nedeniyle bir kez sıcak ocağa dokunup parmaklarını yaktıkları gibi, çocuklar, kendi ve diğer kız ve erkek çocuklarının vücud deliklerine cisim de sokarlar. Örneğin doktorculuk kapsamında vajina ya da popo deliğine kalem veya başka şeyleri soktuklarında, istemeyerek yaralanmaların meydana gelebileceğinin farkında değillerdir.

Doktorspiele sind Kinderspiele. Sie werden unter Kindern gleichen Alters oder gleichen Entwicklungsstandes mit maximal zwei Jahren Altersunterschied gespielt. Mädchen und Jungen betrachten und berühren sich gegenseitig. Es sind gleichberechtigte und gegenseitige Spiele. Die Initiative geht dabei nicht nur von einem Kind aus. Kein Kind ordnet sich einem anderen unter. Sie finden eher unter Freundinnen und Freunden als unter Geschwistern statt.

Doktorculuk çocuk oyunlarıdır. Bu oyunlar yaşıt olan çocuklar arasında veya aralarında en fazla iki yaş fark olan gelişme düzeyi aynı olan ile oynanılır. Kız ve erkek çocukları birbirine bakar ve dokunur. Bunlar eş hakka sahip ve karşılıklı olan oyunlardır. Bu hususta sadece tek taraflı bir girişimde bulunulmaz. Hiç bir çocuk başka bir cocuğa boyun eğmez. Bu durum kardeş arası olmasından ziyade daha çok kız ve erkek arkadaşları arsında meydana gelir.

Reaktionen auf Doktorspiele

Viele Mütter und Väter reagieren verunsichert auf Doktorspiele unter Kindern. Einigen Erwachsenen ist die Beobachtung peinlich. Sie sehen bewusst oder unbewusst weg. Andere haben Angst, auf Doktorspiele positiv zu reagieren. Sie sind in Sorge, Mädchen und Jungen würden bei positiven Reaktionen ein zu starkes Interesse an Sexualität entwickeln. Wiederum andere vernachlässigen aus falsch verstandener Offenheit die Vermittlung klarer Regeln für Doktorspiele.

Mädchen und Jungen brauchen eindeutige Regeln, um im Doktorspiel ihre eigenen persönlichen Grenzen vertreten und die Grenzen der anderen Kinder wahrnehmen und achten zu können.

Doktorculuğa gösterilen tepki

Birçok anne ve baba çocuklar arasındaki doktorculuk konusunda tereddüt ederler. Oyunu izlemek bazı yetişkinler için utanç vericidir. Bilinçli ya da bilinçsiz bir şekilde görmemezlikten gelirler. Bazıları doktorculuk konusunda olumlu bir tepki vermekten korkar. Onlar, kız ve

erkek çocukların olumlu tepki gösterildiğinde cinselliğe daha fazla ilgi göstereceklerinden tedirgin olurlar.

Ve yine bazıları ise yanlış algılanan açık bir davranış yüzünden doktorculuk için geçerli olan apaçık kuralların aktarılmasını gözardı ederler.

Kız ve erkek çocukları doktorculuk konusunda kendi kişisel sınırlarını savunma ve diğer çocukların sınırlarını algılayabilmeleri ve saygı gösterebilmeleri için belirgin kurallara ihtiyaçları vardır.

Regeln für Doktorspiele

- Jedes Mädchen/jeder Junge bestimmt selbst, mit wem sie/er Doktor spielen will.
- Mädchen und Jungen streicheln und untersuchen einander nur so viel, wie es für sie selber und die anderen Kinder schön ist.
- Alle sind vorsichtig. Kein Mädchen/kein Junge tut einem anderen Kind weh!
- Niemand steckt einem anderen Kind etwas in den Po, in die Scheide, in den Penis, in die Nase, in den Mund oder ins Ohr.
- Größere Kinder, Jugendliche und Erwachsene haben bei Doktorspielen nichts zu suchen.
- Hilfe holen ist kein Petzen!

Doktorculuk için kurallar

- Her kız ve erkek çocuğu kiminle doktorculuk oynamak istediğini belirler.
- Kız ve erkek çocukları kendilerinin ve diğer çocukların hoşuna gittiği kadar birbirlerini okşar ve inceler.
- Herkes dikkatlidir. Hiç bir kız / erkek çocuğu başkasının canını yakmaz!
- Hiç kimse diğer çocuğun popo, vajina, penis, burun, ağız ya da kulağına bir şey sokmaz.
- Yaşı ileri olan çocuklar, genç ve yetişkinler doktorculuğa katılamaz.
- Yardım çağırmak şikayet değildir.

Sexuelle Übergriffe durch Kinder

Sexuelle Übergriffe sind sexuelle Handlungen, die wiederholt, massiv und/oder gezielt die persönlichen Grenzen anderer verletzen. Ein Mädchen oder ein Junge ist sexuell übergriffig, wenn sie/er

- andere Kinder zu sexuellen Handlungen überredet, verführt oder besticht,
- sexuelle Handlungen mit körperlicher Gewalt oder Drohungen erzwingt
- oder andere Kinder wiederholt und/oder gezielt an den Genitalien verletzt.

Einmalige unbeabsichtigte Verletzungen bei kindlichen Doktorspielen sind noch kein Grund für allzu große Besorgnis. Treten jedoch wiederholt Verletzungen auf und missachten Mädchen und Jungen die ihnen bekannten Regeln für Doktorspiele, so ist dieses Verhalten als sexuell übergriffig zu bewerten.

Çocuklar tarafından cinsel saldırı

Cinsel saldırılar başkalarının kişisel sınırlarını tekrar ciddi ve / yada bilinçli bir şekilde aşan cinsel eylemlerdir. Bir kız ya da erkek çocuğu

- başka çocukları cinsel eylemlere ikna eder, yoldan çıkarır ya da rüşvetle buna yol açarsa
- kaba kuvvetle ya da tehditle cinsel eylemlere zorlarsa
- ya da başka çocukların cinsel organlarına tekrar ve / veya bilinçli bir şekilde zarar verirse

cinsel saldırıda bulunur.

Çocuk düzeyinde doktorculukta bir kez ya da istemeyerek meydana gelen yaralanmalar, henüz o kadar büyük bir tedirginliğe sebep değildir. Ancak yaralanmalar tekrar meydana gelir, kız ve erkek çocukları doktorculuk konusunda bildikleri kuralları hiçe saydıkları anda bu tutum cinsel saldırı olarak değerlendirilmelidir.

Keinesfalls ist wiederholt oder gezieltes sexuell übergriffiges Verhalten eine Folge eines zufällig beobachteten Geschlechtsverkehrs. Einige sexuell übergriffige Kinder waren zuvor selber Opfer sexueller Gewalt. Die meisten von ihnen haben diese Gewalterfahrungen jedoch nicht innerhalb, sondern außerhalb der Familie erlebt. So gilt zum Beispiel unter Jungen sexuell übergriffiges Verhalten oftmals als „Mutprobe“ – zum Beispiel: jüngere oder schwächere Kinder auf dem Klo belästigen oder mit pornografischen Bildern auf dem Handy schocken.

Oftmals hat sexuell übergriffiges Verhalten auch andere Ursachen. Zum Beispiel:

- emotionale Vernachlässigung,
- Vernachlässigung klarer Regeln für Dottorspiele innerhalb der Kindergruppe,
- körperliche Gewalterfahrungen in und außerhalb der Familie,
- Mobbing-Erfahrungen
- oder Zeugenschaft von (häuslicher) Gewalt.

Tekrarlanan ya da hedeflenen cinsel saldırı, bu çocuğun tesadüfen yetişkinler arasındaki cinsel beraberliği gözlemlediğiyle alakalı degildir. Bazı cinsel saldırıda bulunan çocukların bir kısmı, kendisi geçmişte cinsel şiddet kurbanı olmuştur. Ancak bu çocukların çoğu, bu şiddete aile içinde değil, daha çok aile dışında maruz kalmıştır. Dolayısıyla örneğin erkek çocukların arasındaki cinsel saldırılar çoğu kez „cesaret deneme“ olarak geçer- mesela: Yaşı daha küçük ve gücü daha az olan çocukları lavaboda taciz ya da pornografik fotoğraflarla şok etmek.

Cinsel saldırıyla ilgili hareketlerin çoğu kez başka sebepleri de olur. Örneğin:

- Duygu bazında ihmal edilmek,
- Çocuk grubu kapsamındaki doktorculuğun belirgin kurallarının ihmal edilmesi,
- Aile içinde ve dışında kaba kuvvet le edinilen tecrübeler,
- Psikolojik baskıyla alakalı tecrübeler
- Ya da (evdeki) şiddete tanık olmak.

Betroffene Mädchen und Jungen sind Opfer!

Für viele Mädchen und Jungen sind sexuelle Gewalterfahrungen durch gleichaltrige und ältere Kinder extrem belastend. Deshalb bezeichnet man von sexuellen Übergriffen betroffene Mädchen und Jungen als Opfer.

Sexuell übergriffigen Kindern wird man jedoch weder menschlich noch fachlich gerecht, wenn man sie als „Täter“ oder „Täterin“ kriminalisiert und ihre Handlungen als „Missbrauch“ bezeichnet. Fachleute sprechen deshalb von „sexuell übergriffigen Kindern“. Im Alltag ist es wichtig, dass die Eltern der betroffenen und der übergriffigen Kinder sich nicht gegenseitig beschuldigen und die Kinder aus dem Blick verlieren.

Maruz kalmış olan kız ve erkek çocuğu kurbandır

Aynı yaşda ya da kendilerinden daha büyük olan çocuklardan zorunlu cinsel şiddet görmüş bir çok kız ve erkek çocuğu, aşırı yük altındadır. Dolayısıyla cinsel saldırıya maruz kalmış olan kız ve erkek çocukları kurban olarak adlandırılır.

Cinsel saldırıda bulunan çocukları “suç işleyen“ olarak nitelendirmek ya da yaptıklarını “tecavüz“ olarak adlandırmak, onlara ne insani ne de mesleki açıdan uygun davranış sergilemez. Uzmanlar bu konuda “cinsel saldırıda bulunan çocuklardan“ bahseder. Bu yüzden maruz kalan ya da saldırıda bulunan çocukların velilerinin gündelik yaşamda birbirilerini suçlamamaları ve çocukları gözden kaybetmemeleri önemlidir.

Übergriffige Kinder sind keine „Täter“!

Die Verwendung der Begriffe „Opfer“ und „übergriffige Kinder“ entspricht einem üblichen Sprachgebrauch, der von Opfern ausgeht, ohne zwangsläufig die Verursacher der belastenden Situation als „Täter“ zu bezeichnen. Wenn zum Beispiel ein kleines Mädchen auf dem Spielplatz ein anderes Kind mit dem Rädchen umfährt und dieses sich dabei den Arm bricht, so wird man das betroffene Kind als Unfallopfer bezeichnen. Niemand bezeichnet jedoch die kleine Radfahrerin als „Täterin“.

Saldırıda bulunan çocuklar “suç işleyen“ değildir!

“Kurban“ ve “saldırıda bulunan çocuklar“ terimleri, bu olaylara maruz kalmış tarafın genel dil kullanımına ait kelimelerdir. Ancak bu duruma sebep olanı „Suçlu“ adlandırmak anlamına gelmez. Örneğin küçük bir kız çocuğu, çocuk parkında bisikletçiyle başka bir çocuğu ezerse maruz kalan çocuk kaza kurbanı olarak adlandırılır. Fakat hiç kimse bisikleti kullanan küçük şoförü “suçlu” olarak adlandırmaz.

Signale, die Sie beachten sollten!

Ein Mädchen/Junge...

- hat eine stark sexistische Sprache – stärker, als andere Kinder.
- ist in Doktorspiele mit älteren oder jüngeren Kindern verwickelt,
- versucht, andere Kinder zu Doktorspielen zu überreden,
- verletzt sich selbst oder andere an den Genitalien,
- legt anderen Kindern ein Geheimhaltungsgebot über Doktorspiele auf,
- fordert andere Kinder zu Praktiken der Erwachsenensexualität auf, spielt oder spricht über Handlungen, die Erwachsenensexualität entsprechen.

Dikkate alınması gereken işaretler

Bir kız/erkek çocuğu...

- cinsiyete aşırı bağlı ayrımcı bir dil kullanır – bu başka çocuklara nazaran daha fazla ise,
- doktorculuk konusunda yaşı daha büyük ya da daha küçük çocuklarla temas içerisinde ise,
- başka çocukları doktorculuğa ikna eder ise,
- kendi ya da başkalarının cinsel organlarına zarar verir ise
- doktorculuk konusunda başka çocukları sır saklamaya mecbur tutar ise
- başka çocuklardan yetişkin cinselliğini uygulamayı ister ise
- yetişkinlerin cinselliğiyle eşit olan uygulamaların hakkında oyun oynar ya da konuşur ise.

Signale, bei denen Sie sich an eine Beratungsstelle wenden sollten!

Ein Mädchen/Junge...

- hat an Doktorspielen ein größeres Interesse als an anderen altersgemäßen Spielen und Aktivitäten,
- benutzt eine extrem sexualisierte Sprache und demütigt wiederholt andere Kinder oder Erwachsene mit sexistischen Schimpfwörtern,
- versucht wiederholt, fremde oder uninteressierte Kinder in Doktorspiele einzubeziehen,
- versucht wiederholt, andere Kinder dazu zu überreden, die eigenen Geschlechtsteile oder die anderer Kinder zu berühren.
- fordert wiederholt andere Kinder zu Praktiken der Erwachsenensexualität auf,
- hat kein Verständnis für die Rechte anderer Kinder auf sexuelle Selbstbestimmung,
- verletzt sich selbst oder andere wiederholt oder gezielt an den Genitalien,
- überredet, verführt, besticht oder zwingt andere Kinder mit körperlicher Gewalt oder Drohungen zu Doktorspielen,
- erlegt anderen Kindern unter Anwendung von verbalen Drohungen oder körperlicher Gewalt ein Schweigegebot über sexuelle Handlungen im Rahmen von Doktorspielen auf.

Danışma yerlerine başvurmasını gerektiren işaretler

Bir kız/erkek çocuğu...

- doktorculuğa çocuk yaşlarına uygun olan oyunlarına ve aktivitelerine nazaran daha fazla ilgi gösterir ise,
- aşırı cinsel bir dil kullanır ve başka çocuklara ya da yetişkinlere cinsel ayrımcılığa bağlı küfrederek ise,
- yabancı ya da ilgi göstermeyen çocukları tekrar doktorculuğa dahil etmeye uğraşır ise,
- başka çocukları kendi cinsel organlarına ya da başka çocukların cinsel organlarına dokunmalarına ikna etmeye uğraşır ise,
- başka çocuklar yetişkinler düzeyindeki cinsel hareketlerini yapmak için tekrar tekrar talep eder ise,
- başka çocukların cinsiyetleri ile ilgili kendince karar verme haklarına anlayış göstermez ise,
- kendi ya da başkalarının cinsel organlarına tekrar ya da hedefli bir şekilde zarar verir ise,
- başka çocukları kaba kuvvetle veya tehditlerle doktorculuğa ikna ederek, onu oynamaları için yoldan çıkarır, rüşvet verir ya da zorlar ise,
- başka çocukları sözlerle tehdit ederek ya da kaba kuvvet kullanarak doktorculuk kapsamındaki cinsel hareketlerle ilgili sır saklamaya mecbur eder ise.

Wenn ein Kind sich Ihnen anvertraut...

- Reagieren Sie ruhig und überlegt! Allzu heftige Reaktionen belasten betroffene Kinder.
- Machen Sie keine Vorwürfe, auch wenn Ihr Kind sich Ihnen erst spät anvertraut.
- Loben Sie Ihr Kind, weil sie/er den Mut hatte, darüber zu sprechen.
- Stellen Sie in einem ruhigen Tonfall offene Fragen über den Ablauf der Übergriffe.
(Zum Beispiel: Und was ist dann passiert? Was hat xy danach gemacht?)
- Akzeptieren Sie es, wenn Ihre Tochter/Ihr Sohn nicht (weiter-) sprechen will.

- Überfordern Sie Ihr Kind nicht mit bohrenden Fragen nach Einzelheiten.
- Stellen Sie sachlich fest, dass die Handlungen „nicht in Ordnung“, „blöd“, „gemein“...waren.
- Stellen Sie die Aussagen Ihres Kindes nicht in Frage – auch wenn diese unlogisch sind.
- Diskutieren Sie nicht darüber, ob Ihr Kind etwas falsch gemacht hat. Die Verantwortung für einen sexuellen Übergriff trägt niemals das Opfer!
- Vermeiden Sie Forderungen nach drastischen Strafen für das übergriffige Kind, den Jugendlichen oder Erwachsenen, sonst kann Ihre Tochter/Ihr Sohn sich Ihnen nicht (weiter) anvertrauen!
- Schützen Sie Ihr Kind vor Befragungen in Anwesenheit des übergriffigen Kindes!
- Trösten und pflegen Sie Ihre Tochter/Ihren Sohn!
- Versprechen Sie Ihrem Kind nichts, was Sie nicht halten können!

Bir çocuk sorunlarıyla size danışırsa

- Sakin ve olgun davranın! Fazlasıyla aşırı tepkiler, maruz kalmış olan çocuklara sıkıntı verir.
- Çocuğunuz size olaylarla ilgili geç bahsetsede, ona sitem etmeyiniz.
- Konuyla ilgili sizinle irtibata geçmesi için cesareti olduğundan onu övünüz.
- Çocuğunuza saldırıların gidişatıyla ilgili sakin bir sesle açık sorular sorunuz. (Örneğin: *Ondan sonra ne oldu? Kişi ondan sonra ne yaptı?*)
- Kızınız/oğlunuz konu hakkında konuşmaya devam etmediğinde bunu kabul ediniz.
- Çocuğunuzun, konu üzerinde durarak, ayrıntılar hakkında teferruatlı sorularla zorlamayınız.
- Mağruz kaldığı davranışların “doğru olmadığını”, “aptalca” ve “acımasızca” olduğunu objektif bir şekilde tespit ediniz.
- Çocuğunuzun dedikleri mantıksız olsa da – ifadesinden şüphe duymayınız.
- Çocuğunuzun bir şeyi yanlış yapıp yapmadığının üzerinde tartışmayınız.
- Cinsel saldırının sorumluluğunu hiç bir zaman kurban taşımaz.

- Saldırıda bulunan çocuğun, gencin ya da yetişkinin sert bir şekilde cezalandırılmasını dile getirmeyiniz. Aksi durumda kızınız ya da oğulunuz size (sonrasında) danışmayabilir.
- Çocuğunuzu saldırıda bulunmuş olan çocuğun yanında sorgulanmalardan koruyunuz!
- Çocuğunuzu teselli ediniz ve bakımına özen gösteriniz!
- Çocuğunuza tutamayacağınız sözü vermeyiniz!

Mein Kind hat sexuelle Übergriffe verübt...

- Reagieren Sie besonnen! Heftige Reaktionen der Erwachsenen sind zwar menschlich verständlich, lassen jedoch Kinder oft verstummen.
- Vergessen Sie nicht: Übergriffiges Verhalten von Mädchen und Jungen im Vor- und Grundschulalter kann vielfältige Ursachen haben!
- Auch wenn es Ihnen am Anfang schwerfällt, die von Ihrem Kind verübten Übergriffe zu glauben: Hören Sie zu, was andere Kinder über die Handlungen erzählen. Diese Informationen können Ihnen helfen, Ihre Tochter/Ihren Sohn bei der Überwindung des grenzverletzenden Verhaltens zu unterstützen.
- Holen Sie sich die Unterstützung einer Beratungsstelle, die Sie bei Gesprächen begleitet und bei der sachlichen Klärung der Fakten unterstützt.
- Achten Sie darauf, dass Sie im Gespräch mit anderen Müttern und Vätern respektvoll miteinander umgehen.
- Sprechen Sie Ihre Tochter/Ihren Sohn auf die sexuellen Übergriffe an. Benennen Sie die Handlungen ganz konkret, damit das Kind klar versteht, worum es geht.
Ich möchte nicht, dass du einen Stock in den Po eines anderen Kindes steckst, am Penis eines anderen Kindes leckst...
- Vermitteln Sie Ihrem Kind, dass sie/er liebenswert ist, die Handlungen jedoch nicht in Ordnung waren.
- Sagen Sie Ihrem Kind: „Ich will nicht, dass du das machst.“ Sagen Sie Ihrem Kind auch: „Ich halte zu dir, wenn jemand dir weh tut oder dein NEIN nicht respektiert.“
- Fragen Sie Ihr Kind, wer ihr/ihm das beigebracht hat oder wo sie/er so etwas schon einmal gesehen hat.
- Kinder, die *wiederholt* oder *gezielt* sexuell übergriffiges Verhalten zeigen, brauchen therapeutische Hilfe! Pädagogische Maßnahmen reichen nicht!
- Sprechen Sie mit Menschen Ihres Vertrauens! Wählen sie Menschen, die Ihnen gut tun, achtsam mit persönlichen Informationen umgehen und die sexuellen Übergriffe des Kindes weder verharmlosen noch dramatisieren.

- Holen Sie sich therapeutische Unterstützung, falls Sie belastende Fantasien über den Ablauf der sexuellen Übergriffe haben oder wieder an eigene zurückliegende Gewalterfahrungen erinnert werden.

Çocuğum cinsel saldırıda bulundu...

- Ağır başlı davranın! Yetişkinlerin aşırı tepki göstermelerine insani açıdan anlayış gösterilebilir, ancak çocukların susmalarına sebep olur.
- Unutmayınız: Ana ve ilk okul dönemindeki kız ve erkek çocukların saldırgan tutumunun bir çok kaynakları olabilir.
- Çocuğunuzun bulunmuş olduğu saldırılarına inanmanız size başda zor gelsede, başka çocukların çocuğunuzun davranışları hakkında söylediklerine kulak veriniz. Bu bilgiler size, kızınızın / oğulunuzun başkalarının sınırlarını aşan davranışlarını yenmenizde yardım edebilir.
- Size görüşmelerde eşlik eden ve gerçeklerin objektif bir biçimde aydınlatılması konusunda destek eden danışmanlığın yardımını alınız.
- Diğer anne ve babalarla görüşme esnasında birbirinize saygılı olmaya dikkat ediniz.
- Kızınız / oğulunuz la olan cinsel saldırılar hakkında konuşunuz. Uygulamış olduğu davranışları belirleyin, ki konunun tam olarak ne olduğunu anlasın.
 - *Başka bir çocuğın poposuna çubuk sokmanı istemiyorum, başka bir çocuğunun penisini yalamayı istemiyorum...*
- Çocuğunuzun sevimli olduğunu ancak hareketlerin doğru olmadığını aktarıp anlamasını sağlayın.
- Çocuğunuza, “Bunu yapmanı istemiyorum.” deyiniz. Çocuğunuza, “Birisi canını yakarsa veya senin HAYIR dediğine saygı göstermediğinde, senin tarafını tutarım.” da söyleyiniz.
- Çocuğunuza bunu kimden öğrendiğini ya da böyle bir şeyi daha önce nerede gördüğünü sorunuz.
- *Tekrar ya da hedefli cinsel saldırısıyla ilgili bir tutum gösteren çocukların terapiyle ilgili bir yardıma ihtiyacı vardır! Eğitimsel tedbirler yetersiz kalır!*

- Güvendiğiniz insanlarla konuşun! Size iyi gelen, özel bilgilere dikkat eden ve çocuğun cinsel saldırı konusunda ne hafife alan ne de abartan kişileri seçin.
- Cinsel saldırıların gidişatı konusunda sıkıntı veren hayalleriniz olduğunda veya size geçmişte şiddetle ilgili tecrübeleri hatırlatırsa, terapi ile ilgili destek alın.

Kindern bei der Verarbeitung sexueller Übergriffe helfen...

Die Folgen sexueller Übergriffe durch andere Kinder oder Erwachsene müssen ernst genommen werden. Nach einem ersten Schock verarbeiten viele Mädchen und Jungen weniger massive sexuelle Übergriffe meist ohne sehr belastende Langzeitfolgen – vorausgesetzt: Es wird ihnen geglaubt und sie werden vor weiteren Übergriffen geschützt.

Mädchen und Jungen reagieren auf sexuelle Gewalterfahrungen häufig mit zeitlicher Verzögerung. Das bedeutet: Die Folgen der Gewalterfahrungen werden oftmals erst Wochen oder Monate später deutlich. Nicht selten erkennen Eltern und pädagogische Fachkräfte nicht den Zusammenhang und betroffene Kinder bleiben ohne Hilfe.

Çocuklara yaşanan cinsel saldırıları atlatmaları için yardım etmek...

Çocuklara başka çocuklar ya da yetişkinler tarafından yapılan cinsel saldırılar sonrası meydana gelen neticeler, ciddiye alınması gerekir. İlk şokun ardından kız ve erkek çocukları fazla şiddetli olmayan cinsel saldırıları kafalarında çoğunlukla uzun vadede ağır olmayan sonuçları sindirirler – yeterki: Onlara inanılır ve onlar bir sonraki saldırılardan korunur ise.

Kız ve erkek çocukları, cinsel saldırılara çoğunlukla zaman açısından gecikmeli tepki gösterir.

Bu şu demektir: Şiddetle ilgili olan tecrübelerin neticesi çoğunlukla ancak haftalar ya da aylar sonrası belirgin olur. Velilerin ve psikoloji uzmanlarının arasındaki bağlantıyı farketmemeleri nadir değil ve etkilenmiş olan çocuklar bu durumda yardımsız kalırlar.

Beratungsstellen gegen sexuellen Missbrauch oder Fachberatungsstellen geben Ihnen Tipps, wie Sie die Selbstheilungskräfte Ihres Kindes stärken können. Sie klären mit Ihnen, ob eine traumatherapeutische Hilfe für Ihr Kind notwendig und hilfreich ist oder nicht.

Die folgenden Tipps helfen Eltern, ihren Kindern eine kindgerechte Begleitung bei der Bewältigung sexueller Übergriffe zu geben.

- Verzweifeln Sie nicht, wenn Ihr Kind in den ersten Wochen massive Auffälligkeiten zeigt!
Viele Kinder leiden zunächst unter massiven Folgen: Ängste, nächtliche Schreianfälle, Wutanfälle, Albträume, Freudlosigkeit, körperliche Reaktionen, Babyverhalten und -sprache.... Einige Wochen später geht es ihnen meist wieder besser.
- Zeigt Ihre Tochter/Ihr Sohn körperliche Reaktionen und Gefühlsschwankungen, so erklären Sie diese auf eine kindgerechte Art und Weise.
Dir ist ganz kalt, weil du jetzt wieder daran denken musst. ...
- Pflegen Sie das Mädchen/den Jungen, wenn sie/er unter schmerzhaften Körpererinnerungen leidet (z.B. Fieber, Bauch- und Kopfschmerzen und schwere Arme und Beine).
Opfer brauchen bei schmerzhaften Körpererinnerungen eine liebevolle Pflege – ähnlich wie Kinder nach schweren Operationen.
- Behalten Sie im Blick, ob, wann und wo Ihre Tochter/Ihr Sohn Folgen zeigt.
Die Belastungen kindlicher Opfer werden häufig erst nach mehreren Wochen oder Monaten deutlich. Einige Mädchen und Jungen wechseln zwischen symptomreichen und symptomfreien Zeiten oder wirken im Elternhaus sehr belastet, in der Kita oder Schule jedoch „völlig normal“ – bzw. umgekehrt.
- Falls Ihr Kind unter Stimmungsschwankungen leidet (plötzliche Unruhe/Übererregung, Traurigkeit, Wutanfälle...), achten Sie darauf, was kurz vor diesen Stimmungsschwankungen geschehen ist.
- Viele betroffene Mädchen und Jungen verlieren sich immer mal wieder in schmerzhaften Erinnerungen oder wirken wie abwesend, schauen zum Beispiel „durch einen durch“. Unterbrechen Sie solche Zustände. Ist ein Kind trotz ruhiger und klarer Ansprache nicht erreichbar, so hilft oft Singen, in den Arm nehmen oder Bewegung.
- Reagieren Sie mit einer liebevollen Sachlichkeit, wenn Ihr Kind Einzelheiten über die belastenden Erlebnisse erzählt.
Das war wirklich doof für dich! ... Wenn ich das gewusst hätte, hätte ich dir sofort geholfen...
- Sprechen Sie Ihr Kind nicht vor dem Einschlafen auf die sexuellen Übergriffe an!
Spielen Sie vor dem Einschlafen eine schöne Musikkassette oder lesen Sie eine Gutenachtgeschichte vor.
- Akzeptieren Sie es, wenn Ihr Kind zunächst bestimmte Situationen vermeidet. Helfen Sie jedoch, dieses Vermeidungsverhalten wieder schrittweise aufzugeben.
Falls Ihre Tochter/Ihr Sohn Ängste vor Kindergruppen entwickelt, geben Sie Ihr Kind vorübergehend nur für eine begrenzte Zeit in die Kita.
- Geben Sie Ihrem Kind durch eine klare und beständige Tagesstruktur eine Orientierung.

- Reduzieren Sie Ihr Kind nicht auf die Opferrolle! Ein ganz normaler Alltag tut gut!
- Altersentsprechende Grenzen und klare Regeln vermitteln betroffenen Mädchen und Jungen ein sicheres Gefühl.
- Finden die Übergriffe in einer Kita/in der Schule/in einer Unterkunft statt, so prüfen Sie, ob die Pädagoginnen und Pädagogen den Schutz Ihres Kindes sicherstellen können und bereit sind, mit einer Beratungsstelle zu kooperieren.
- Tauschen Sie sich mit Menschen Ihres Vertrauens aus. Vermeiden Sie jedoch allzu häufige Problemgespräche. Es hilft weder Ihnen noch Ihrem Kind, wenn sich „alles nur noch um die sexuellen Übergriffe dreht“.
- Falls Sie selber ständig an die Übergriffe denken müssen, sich belastende Fantasien über den Ablauf der Übergriffe machen oder massiv mit eigenen belastenden Vorerfahrungen beschäftigt sind, sollten Sie nicht nur für Ihr Kind, sondern auch für sich selbst Beratung suchen.
Traumafachberater/innen können Ihnen Möglichkeiten aufzeigen, wie Sie selbst belastende Erinnerungen und Fantasien stoppen können.
- Vergessen Sie nicht sich selbst und Ihre Partnerschaft!

Tecavüze karşı çalışan danışma merkezleri ya da uzman danışman büroları, size çocuğunuzun kendince iyileşmesi için teşvik eden güçlerini nasıl güçlendirebileceğiniz konusunda öğüt verir. Sizinle çocuğunuzun travmayla ilgili terapi konusunda yardıma ihtiyacı olup olmadığını tartar. Aşağıdaki öğütler, velilere çocuklarına yaşanan cinsel saldırıları, ona uygun bir şekilde atlatmaları konusunda eşlik etmelerine yardım eder.

- Çocuğunuz ilk haftalarda aşırı tepki gösterdiğinde çaresiz kalmayın. *Bir çok çocuk öncelikle ciddi sonuçların sıkıntısını çeker: Korkular, geceleri çığlık nöbetleri, sinir krizleri, kâbuslar, neşesizlik, bedensel tepkiler, bebek gibi tutum ve dili... Çoğunlukla bir kaç hafta sonra yine daha iyi olurlar.*
- Kızınız/oğulunuz bedensel tepkiler ve duygu dalgalanmaları gösterir ise, bunu çocuğunuza, çocuklar için uygun bir şekilde anlatın. *Yine o durumu düşündüğünden çok üşüyorsun. ...*
- Kız/erkek çocuğuyla, bedensel hatıralardan dolayı ağrılarla tepki gösterdiğinde (örneğin ateş, karın ve baş ağrısı, ağırlaşan bacaklar ve kollar) ilgilenin. *Kurbanların, bedensel hatıralardan dolayı*

*ağrılarla tepki gösterdiğinde sevgi dolu bir bakıma ihtiyaçları olur –
tıpkı ağır bir ameliyattan çıkan çocuklar gibi.*

- Kızınızın/oğulunuzun tepki gösterip göstermediğini, ne zaman ve nerede tepki gösterdiğini gözlemleyiniz. *Çocuk kurbanlarının sıkıntıları çoğunlukla ancak haftalar ya da aylar sonra belirgin olur. Bazı kız ve erkek çocuğu dönüşümlü bir şekilde semptomlarla dolu ve semptomsuz zamanlar yaşar ya da anne baba evinde sıkıntılı görünür. Ancak kreşte veya okulda “tamamen normal” görünür – ya da tam tersi.*
- Çocuğunuz duygu dalgalanmalarının sıkıntısını çekerse (ani huzursuzluk/gerilme, hüzün, sinir krizleri...), bu duygu dalgalanmalarından hemen önce ne olduğuna dikkat ediniz.
- Bir çok etkilenmiş olan kız ve erkek çocuğu kendini zaman zaman acılı hatıralarda kaybeder ya da var olmadığı gibi görünür, örneğin “karşısındaki yokmuş gibi” ona bakar. Bu gibi durumları bölün. Bir çocuk, ona sakin ve anlaşılır bir şekilde hitap ederken ulaşılmaz durumunda olduğunda, çoğu kez şarkı söylemek, sarılmak ya da hareket etmek yardım eder.
- Çocuğunuz sıkıntı veren yaşadıkları hakkında ayrıntılara girdiğinde ona sevgi dolu bir objektiflik ile tepki gösterin. *Bu gerçekten senin için güzel değildi! ... Bunu bilseydim sana hemen yardım ederdim...*
- Çocuğunuzla uyku öncesi cinsel saldırılar hakkında konuşmayınız! *Uyku öncesi güzel bir müzik kaseti çalın ya da bir masal okuyun.*
- Çocuğunuzun öncelikle belli durumlardan kaçındığını kabul edin. Ancak bu kaçınma tutumundan adım adım vazgeçmesine yardım ediniz. *Kızınız/oğulunuz çocuk gruplarından korkmaya başlarsa çocuğunuzu idareten ve sadece belirli bir süre için kreşe veriniz.*
- Çocuğunuza anlaşılır ve düzenli bir günlük planıyla yönlendirilmesini sağlayın.
- Çocuğunuzu kurban rolü düzeyine düşürmeyiniz! Tamamen normal bir günlük hayatı iyi gelir!
- Çocuk yaşına uygun sınırlar ve anlaşılır kurallar, etkilenmiş olan kız ve erkek çocuğuna güven veren bir his bırakır.
- Saldırıları kreşte/okulda/yuvada meydana geldiğinde, bu durumda bayan ve erkek pedagogların, çocuğunuzun korunmasını sağlayıp

sağlamayacaklarını ve danışma merkeziyle işbirliği yapmaya hazır olup olmadıklarını kontrol ediniz.

- Güvendiğiniz kişilere fikir alışverişi yapın. Ancak fazla sorunlu görüşmelerden kaçınınız. Her şeyin “sadece cinsel saldırılarla ilgili olmasının” ne size ne de çocuğunuza faydalı olur.
- Ancak kendiniz, durmadan meydana gelmiş olan saldırılar hakkında düşünürseniz, aklınıza saldırıların gidişatı konusunda sıkıntı verici hayaller geldiğinde ya da kendince edinmiş olduğunuz sıkıntılı tecrübelerle ilgilendiğinizde, sadece çocuğunuz için değil kendiniz için de danışacağınız bir yer ararsanız iyi olur. Travmayla ilgili erkek ve bayan uzmanları, size kendi kendinize sıkıntı verici ve hayalleri durdurabilmeniz için imkanlar sunabilir.
- Kendinizi ve beraberliğinizi unutmayınız!